

Pasaje din MANA

4 februarie

Is. 47:10:

10 Căci te încredeai în răutatea ta și ziceai: 'Nimeni nu mă vede!' Înțelepciunea și știința ta te-au amăgit, de ziceai în inima ta: 'Eu și numai eu.'

Is. 48:20:

20 Ieșiți din Babilon, fugiți din mijlocul haldeenilor! Vestiți, trâmbițați cu glas de veselie, dați de știre până la capătul pământului, spuneți: 'Domnul a

răscumpărat pe robul Său Iacov!

Is. 52:11:

11 Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Curățiți-vă, cei ce purtați vasele Domnului!

Ier. 50:8:

8 Fugiți din Babilon, ieșiți din țara haldeenilor, și mergeți ca niște țapi în fruntea turmei!

Ier. 51:6,9:

6 Fugiți din Babilon și fiecare să-

și scape viața, ca nu cumva să
pierți în pieirea lui! Căci aceasta
este o vreme de răzbunare
pentru Domnul! El îi va răsplăti
după faptele lui. ...

...

9 Am voit să vindecăm Babilonul,
dar nu s-a vindecat! Părăsiți-l și
haidem fiecare în țara noastră,
căci pedeapsa lui a ajuns până la
ceruri și se înalță până la nori. —

2Cor. 6:17:

17 De aceea: „leșiți din mijlocul
lor și despărțiți-vă de ei, zice
Domnul. Nu vă atingeți de ce

este necurat și vă voi primi.

2 Cor. 7:1:

1 Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.

Zah. 2:7:

7 „Scapă, Sioane, tu care locuiești la fiica Babilonului!”

Gen. 19:16-17,29:

16 Și, fiindcă Lot zăbovea,

bărbații aceia i-au apucat de
mână pe el, pe nevastă-sa și pe
cele două fete ale lui, căci
Domnul voia să-i cruțe; l-au scos
și l-au lăsat afară din cetate.

17 După ce i-au scos afară, unul
din ei a zis: „Scapă-ți viața; să nu
te uiți înapoi și să nu te oprești în
vreun loc din câmpie. Scapă la
munte, ca să nu pieri.” ...

...

29 Când a nimicit Dumnezeu
cetățile câmpiei, și-a adus
aminte de Avraam și a scăpat pe
Lot din mijlocul prăpădului, prin
care a surpat din temelie cetățile

unde își așezase Lot locuința.

Luca 17:32:

32 Aduceți-vă aminte de nevasta lui Lot.

Mat. 24:15-20:

15 De aceea, când veți vedea urâciunea pustirii, despre care a vorbit prorocul Daniel, așezată în Locul Sfânt — cine citește să înțeleagă! —

16 atunci, cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți;

17 cine va fi pe acoperișul casei să nu se coboare să-și ia

lucrurile din casă;

18 și cine va fi la câmp să nu se întoarcă să-și ia haina.

19 Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țâță în zilele acelea!

20 Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.

Iuda 1:23:

23 căutați să mântuiți pe unii, smulgându-i din foc; de alții iarăși fie-vă milă cu frică, urând până și cămașa mânjită de carne.

Num. 16:21:

21 „Despărțiți-vă din mijlocul acestei adunări și-i voi topi într-o clipă.”

Apoc. 16:19:

19 Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți și cetățile neamurilor s-au prăbușit. Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui.

Apoc. 18:1-24:

1 După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger,

care avea o mare putere; și
pământul s-a luminat de slava lui.
2 El a strigat cu glas tare și a zis:
„A căzut, a căzut Babilonul cel
mare! A ajuns un locaș al
dracilor, o închisoare a oricărui
duh necurat, o închisoare a
oricărei păsări necurate și urâte,
3 pentru că toate neamurile au
băut din vinul mâniei curviei ei și
împărații pământului au curvit cu
ea și negustorii pământului s-au
îmbogățit prin risipa desfătărilor ei.”
4 Apoi am auzit din cer un alt
glas, care zicea: „leșiți din
mijlocul ei, poporul Meu, ca să

nu fiți părtași la păcatele ei și să
nu fiți loviți cu urgiile ei!

5 Pentru că păcatele ei s-au
îngrămădit și au ajuns până în
cer și Dumnezeu Și-a adus
aminte de nelegiuirile ei.

6 Răsplătiți-i cum v-a răsplătit ea
și întoarceți-i de două ori cât
faptele ei. Turnați-i îndoit în
potirul în care a amestecat ea!

7 Pe cât s-a slăvit pe sine însăși
și s-a desfătat în risipă, pe atât
dați-i chin și tânguire! Pentru că
zice în inima ei: 'Șed ca
împărăteasă, nu sunt văduvă și
nu voi ști ce este tânguirea!'

8 Tocmai pentru aceea într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.

9 Și împărații pământului, care au curvit și s-au dezmiardat în risipă cu ea, când vor vedea fumul arderii ei, o vor plânge și o vor boci.

10 Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, și vor zice: 'Vai! vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-o clipă ți-a venit judecata!'

11 Negustorii pământului o plâng și o jelesc, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa:
12 marfă de aur, de argint, de pietre scumpe, de mărgăritare, de in subțire, de purpură, de mătase și de stacojiu; nici felurile lor soiuri de lemn de tiin, tot felul de vase de fildeș, tot felul de vase de lemn foarte scump, de aramă, de fier și de marmură;

13 nici scorțișoara, nici mirodeniile, nici miroznelile, nici mirul, nici tămâia, nici vinul, nici untdelemnul, nici făina bună de

tot, nici grâul, nici boii, nici oile,
nici caii, nici căruțele, nici robii,
nici sufletele oamenilor.

14 Și roadele atât de dorite
sufletului tău s-au dus de la tine.
Toate lucrurile alese, strălucite,
sunt pierdute pentru tine și nu le
vei mai găsi.

15 Cei ce fac negoț cu aceste
lucruri, care s-au îmbogățit de pe
urma ei, vor sta departe de ea,
de frica chinului ei. Vor plânge,
se vor tângui

16 și vor zice: 'Vai! vai! Cetatea
cea mare, care era îmbrăcată cu
in foarte subțire, cu purpură și cu

stacojiu, care era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare!

17 Atâtea bogății într-un ceas s-au prăpădit!’ Și toți cărmacii, toți cei ce merg cu corabia pe mare, marinarii și toți cei ce câștigă din mare stăteau departe

18 și, când au văzut fumul arderii ei, strigau: ‘Care cetate era ca cetatea cea mare?’

19 Și își aruncau țărână în cap, plângeau, se tânguiau, țipau și ziceau: ‘Vai! vai! Cetatea cea mare, al cărei belșug de scumpeturi a îmbogățit pe toți

cei ce aveau corăbii pe mare, într-o clipă a fost prefăcută într-un pustiu!’

20 Bucură-te de ea, cerule!

Bucurați-vă și voi, sfinților, apostolilor și prorocilor! Pentru că Dumnezeu v-a făcut dreptate și a judecat-o.”

21 Atunci, un înger puternic a ridicat de jos o piatră ca o mare piatră de moară, a aruncat-o în mare și a zis: „Cu așa repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și nu va mai fi găsit!

22 Și nu se va mai auzi în tine

nici sunet de alăute, nici cântece din instrumente, nici cântători din fluiere, nici cântători din trâmbițe; nu se va mai găsi la tine niciun meșter în vreun meșteșug oarecare. Nu se va mai auzi în tine vuietul morii.

23 Lumina lămpii nu va mai lumina în tine și nu se va mai auzi în tine glasul mirelui și al miresei, pentru că negustorii tăi erau mai-marii pământului, pentru că toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria ta

24 și pentru că acolo a fost găsit sângele prorocilor și al sfinților

și al tuturor celor ce au fost
înjunghiați pe pământ.”